

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

Warszawa, 24 lutego 2016 r.

Szef Kancelarii Prezydenta RP
Kancelaria Prezydenta RP
Biuro Prawa i Ustroju
ul. Wiejska 10
00-902 Warszawa

WNIOSEK

O PONOWNE ROZPATRZENIE SPRAWY

Na podstawie art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2014 r., poz. 782 z późn. zm., dalej u.d.i.p.), w imieniu Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska (dalej: Stowarzyszenie) wnosimy o ponowne rozpatrzenie sprawy będącej przedmiotem decyzji z dnia 16 lutego 2016 r. (znak: BPU.0605.25.2016), odmawiającej udostępnienia informacji publicznej w zakresie danych osobowych tj. imion i nazwisk osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej – stron wymienionych umów zlecenia i o dzieło zawartych przez Skarb Państwa – Kancelarię Prezydenta RP.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 19 stycznia 2016 r. Stowarzyszenie zwróciło się do Kancelarii Prezydenta RP o udostępnienie informacji publicznej, w postaci skanów umów o dzieło i umów zlecenia wraz z aneksami zawartych od dnia 9 sierpnia 2015 r. do dnia wykonania przedmiotowego wniosku.

W odpowiedzi na powyższe, w dniu 16 lutego 2016 r. przekazano nam informację w postaci płyty CD z nagranyymi skanami umów o dzieło oraz umów zlecenia za okres od dnia 9 sierpnia 2015 r. do dnia 16 lutego 2016 r. Jednocześnie, decyzją administracyjną z dnia 16 lutego 2016 r. odmówiono udostępnienia informacji publicznej w zakresie imion i nazwisk osób fizycznych – stron wymienionych umów.

W pierwszej kolejności Kancelaria Prezydenta RP, powołując się na przesłankę ograniczającą prawo do informacji publicznej – tj. prywatność osoby fizycznej (art. 5 ust. 2 u.d.i.p.), jak i ograniczenia konstytucyjne ustanowione na gruncie art. 61 ust. 3 Konstytucji RP, przesądziła, iż konieczna jest ochrona prywatności osób fizycznych, z którymi podpisane zostały przedmiotowe umowy. Na poparcie stanowiska organ powołał się na orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (sygn. akt K 17/05) oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego (sygn. akt I OSK 2499/13). Organ podkreślił również, iż konstytucyjne prawo do ochrony życia prywatnego (art. 47 Konstytucji RP) obejmuje

autonomię informacyjną, a więc prawo do kontrolowania informacji dotyczących jednostki, jeżeli znajdują się w dyspozycji innych osób.

Powyższe argumenty Stowarzyszenie uznaje za nieprawidłowe. Nie ulega wątpliwości, iż kwestia konfrontacji prawa do informacji oraz prawa do prywatności wymaga w każdym przypadku odpowiedniego wyważenia dóbr. Wykładnia nie może jednak zmierzać do wyeliminowania którejkolwiek ze wskazanych wartości konstytucyjnych. Kwestia ta była wielokrotnie rozważana na gruncie orzecznictwa (zob. np. wyrok z dnia 7 maja 2015 r. o sygn. akt II SA/Wa 2170/14).

Jednocześnie należy zauważyć, iż judykatura skłania się w kierunku udostępniania danych dotyczących osób, z którymi podmiot dysponujący majątkiem publicznym zawiera umowy cywilnoprawne. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lutego 2015 r. (sygn. akt I OSK 531/14) wskazuje się *„Naczelny Sąd Administracyjny pragnie zaznaczyć na wstępie, że – istotnie – w aktualnym i jednolitym orzecznictwie przyjmuje się, że dane o kontrahentach jednostki samorządu terytorialnego, takie jak ich imiona i nazwiska, podlegają udostępnieniu w trybie informacji publicznej – i nie podlegają wyłączeniu z uwagi na prywatność tych osób wskazaną art. 5 ust. 2 u.d.i.p. (zob. wyrok SN z dnia 8 listopada 2012 r. o sygn. akt I CSK 190/12, OSNC 2013, nr 5, poz. 67; wyrok NSA z dnia 11 grudnia 2014 r., I OSK 213/14, CBOSA). Pogląd ten jest podzielany także przez skład orzekający w niniejszej sprawie jako odpowiadający funkcji instytucji dostępu do informacji publicznej pozwalającej przeciwdziałać takim patologiom życia publicznego jak np. nepotyzm”*.

Podobnie w wyroku WSA z dnia 3 grudnia 2014 r. (sygn. akt II SAB/Wa 545/14) Sąd podkreślił: *„Zdaniem Sądu, w niniejszej sprawie dokonana przez organ tzw. anonimizacja danych o stronach umowy będących osobami fizycznymi, wbrew stanowisku organu, niweczy pożądaną przez wnioskującego rezultat w postaci uzyskania informacji o osobach, z którymi takie umowy zostały zawarte. Dla strony żądającej dostępu do informacji publicznej, związanej z zawieraniem umów cywilnoprawnych przez jednostki sektora finansów publicznych, informacje o osobach, są często ważniejsze niż ich treść, nawet jeśli stroną umowy są osoby niepełniące funkcji publicznych”*.

W kwestii ochrony prywatności wypowiedział się również Sąd Najwyższy. Sprawa ta dotyczyła zawierania umów cywilnoprawnych przez jednostkę samorządu terytorialnego, jednakże może w pełni służyć za przykład w przedmiotowej sprawie. W wyroku z dnia 8 listopada 2012 r. (sygn. akt I CSK 190/12) potwierdził *„Dla osoby żądającej dostępu do informacji publicznej, związanej z zawieraniem umów cywilnoprawnych przez jednostkę samorządu terytorialnego, imiona i nazwiska stron takich umów są często ważniejsze niż ich treść i jest to z oczywistych względów zrozumiałe. Trudno byłoby w tej sytuacji bronić poglądu, że udostępnienie imion i nazwisk osób w rozważanej sytuacji stanowiłoby ograniczenie w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw tych osób (art. 31 ust. 3 i art. 61 ust. 3 Konstytucji RP). W konsekwencji należy zatem przyjąć, że ujawnienie imion i nazwisk osób zawierających umowy cywilnoprawne z jednostką samorządu terytorialnego nie narusza prawa do prywatności tych osób, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p.”*.

Należy przy tym zauważyć, iż w świetle regulacji konstytucyjnej oraz przepisów u.d.i.p. dostęp do informacji publicznej należy interpretować szeroko. Również w orzecznictwie oraz doktrynie utrzymuje się tendencja do traktowania prawa do informacji jako zasady. Wszelkie wyjątki powinny być zatem interpretowane zawężająco, w myśl reguły *exceptiones non sunt extendae* (zob. wyrok NSA z dnia 8 lipca 2015 r. o sygn. akt I OSK 1530/14).

Biorąc pod uwagę powyższe, jak również ustanowioną na gruncie art. 33 ustawy o finansach publicznych (Dz.U. 2013 r., poz. 885) zasadę jawnego gospodarowania środkami publicznymi, należy podkreślić, iż informacje w postaci imion i nazwisk osób, z którymi podmiot dysponujący takimi środkami zawarł umowy o dzieło oraz umowy zlecenia, powinny zostać udostępnione.

Wobec powyższego, wnosimy o uchylenie przedmiotowej decyzji oraz wykonanie wniosku o udostępnienie informacji publicznej w pełnym zakresie.